

خانه عنکبوت!

فرض کنید مسابقه‌ای برگزار شود و در آن بگویند: به بهترین پاسخ جایزه می‌دهیم:
- منظور کاریکاتوریست (نیک آهنگ کوثر) از این کاریکاتور چیست؟

بهترین پاسخ‌های احتمالی:

- ۱ - کرباسچی در حال پرواز به دام عنکبوت افتاده است.
- ۲ - کرباسچی در جای خوابیده بود، یک عنکبوت آمد و دور او تار تنید.
- ۳ - یک عنکبوت داشت در همه جا تار می‌تنید و بطور طبیعی سر و کارش به کرباسچی افتاد.
- ۴ - کرباسچی داشت سازندگی می‌کرد، بطور طبیعی سر و کارش به تار عنکبوت افتاد.
- ۵ - شهزاداران تهران در یک زیرزمین گرفتار شدند که در آن تار عنکبوت بود، بعد به تدریج کرباسچی هم گرفتار شد.
- ۶ - منظور کاریکاتوریست جنگ میان رکود و سازندگی است.
- ۷ - کاریکاتوریست منظورهای دیگری دارد.

کرباسچی وقتی زندانی شد بسیاری از روزنامه‌نگاران، هنرمندان، روشنفکران و سیاستمداران از هر وسیله‌ای برای آزادی او استفاده کردند. عده‌ای کرباسچی را امیرکبیر خواندند، عده‌ای او را مدیری موفق دانستند، عده‌ای او را به با غیان تشبیه کردند، عده‌ای به او گل سرخ دادند و همین‌ها باعث شد کرباسچی آزاد شود و بعداً - یک سال بعد - زندانی شود و بعد که زندانی شد همه یادشان رفت که باید چه کنند.
نه کسی او را امیرکبیر دانست، نه یادش کردند، نه به او گل سرخ دادند و... حافظه ما خیلی قوی است.

داستان تکراری خدمت و خیانت

- بعضی اوقات آدم فکر می‌کند دارد خدمت بزرگی را انجام می‌دهد.
بعد از مدنی بعضی‌ها فکر می‌کنند آن کاری که آن آدم فکر می‌کند خدمت بزرگی است، خیانت است.
- بعداً آدم‌هایی که فکر می‌کنند دارند خدمت می‌کنند به عنوان کسانی که دارند خیانت می‌کنند، محاکمه می‌شوند.
- بعداً آدم‌ها به این نتیجه می‌رسند که خیانت کردن کمتر در دسر دارد تا خدمت کردن.
بعداً روزی می‌رسد که دیگر کسی خدمت نمی‌کند.
- بعداً مردم نیازمند آدمی می‌شوند که به آنان خدمت کند.
- در این شرایط آدمی پیدا می‌شود که فکر کند بهتر است خدمت بزرگی انجام دهد. [و این داستان تکرار می‌شود.]

التمور

التمور

التمور

تریلوژی عاشقانه

عشق و حسادت

در سال ۷۷ مخالفان خاتمی به این فکر افتادند که به خاتمی خدمت بزرگی بکنند، چون آنان رئیس جمهور مملکت‌شان را دوست داشتند. بعد از فرط عشق به خاتمی به کسانی که خاتمی دوستشان داشت، حسودی‌شان شد.

عشق و نفرت

بعداً تصمیم گرفتند وزیر ارشاد اسلامی و وزیر کشور و شهردار را از بین ببرند.
اول سومی را کله‌پا کردند.

بعداً افتادند به جان دومی و او را به فکر روزنامه‌نگاری انداختند.
بعداً سعی کردند اولی را از کار برکنار کنند، اما...

عشق و نتیجه

همیشه کارهایی که آدم دلش می‌خواهد بکند، به نتیجه نمی‌رسد.
در سال ۷۷ بعد از زندانی شدن شهردار تهران عبدالله نوری وزیرکشور استیضاح و برکنار شد، پس از مدت‌ها مهاجرانی استیضاح شد و برکنار نشد.
چرا مهاجرانی ماند؟ این یک سؤال تاریخی است که ما فعلاً به آن جواب نمی‌دهیم.

گریف والٹر!

ژان والزان و یک راه حل مهم

سؤال: شما فکر می کنید اگر در محاکمه کرباسچی هزاران نفر حاضر می شدند و می پذیرفتند که به جای کرباسچی زندانی شوند چه اتفاقی می افتد؟

جواب ۱: مسئولان پرونده همه آنان را زندانی می کردند.

جواب ۲: مسئولان پرونده به آنان می گفتند: اگر ژان والزان شما هستید بس کارت شناسایی تان را نشان بدهید.

جواب ۳: اصلاً اتاق دادگاه جای هزاران نفر را ندارد.

جواب ۴: کسی این کار را نمی کند.

جواب ۵: اگر مردم هم این کار را می کردند مسئولان پرونده از میان آنان کرباسچی را شناسایی می کردند و او را می دادند دست بازرس ژاور.

□ اتفاقاً همین طور هم شد

یکی از فواید ادبیات این است که آدم فکر می کند می تواند مسئولیت کار آدمی را که بی کناه است، بپذیرد. در این شرایط شما در حالی که داستان «بینوایان» یا «اسپارتاکوس» را خوانده اید می روید جلو و می گویید چرا کرباسچی را می گیرید. مرا بگیرید. آنان نگاهی به شما می کنند. لب ور می چینند و می گویند: برو بجه. برو رمان بینوایان را بخوان. بعد شما می روید و بینوایان را می خوانید. و بعد آنان کرباسچی را زندانی می کنند.

زمانی که کرباسچی دستگیر شد همه مردم می گفتند:

- ۱ - ما می دانیم در شهرداری آدمهایی هستند که مشکلاتی دارند.
- ۲ - ممکن است کرباسچی اشتباهاتی کرده باشد.
- ۳ - علت دستگیری کرباسچی اشتباهات او نیست، بلکه کارهای درستی است که انجام داده است.

فصل ۲

وزارت ارشاد و اهل قلم

اون شب که بارون نیومد

یک شب وقتی آقای مهاجرانی سرش را زده بود و سرزده در حال رفتن به خانه بود یک هو ماشینش سرزده پنجر شد. بعد سرزده از ماشین پیاده شد و چون می‌خواست حرمت مقام وزارت را حفظ کند دلش نیامد خم بشود و لاستیک را عوض کند. بعد دید که یک در آن طرف خیابان باز است، بدون اینکه به تابلو نگاه کند سرزده وارد خانه شد و دید یک مرد چاق، یک مرد لاغر و یک مرد عینکی در آنجا در مورد یک روزنامه حرف می‌زنند.

مهاجرانی به آنان گفت: آجار چرخ دارید؟

اولی گفت: نه، ما روزنامه‌نگاریم. آجار چرخ نداریم.

دومی گفت: ببینم، آقای مهاجرانی، شما هستید؟

سومی گفت: چایی می‌خورید برای شما بیاوریم؟

مهاجرانی گفت: نه، من آجار چرخ می‌خواهم.

در همین موقع دهها عکاس به آنجا ریختند و سرزده از آقای مهاجرانی عکس گرفتند. و فردای آن روز خبر بازدید سرزده آقای مهاجرانی را از روزنامه جامعه چاپ کردند. مهاجرانی هم که خیلی از دست آنان ناراحت بود، گفت: اینها از من سوءاستفاده تبلیغاتی کردند.^۱

^۱ اولی: حمید جلالی بور دومی: مائناع الله شمس الوعظین سومی: محسن سازگارا

۷۳ سال پیش، روستای مهاجران

۶۳ سال بعد، مجلس

۶۳ سال بعد از خوارث (ابرشهر مهاجران)

سال‌های خوارث

مردی برای تمام فصول

قیافه بعضی وزیران نشان می‌دهد که فصد رفتن از وزارت‌خانه را ندارند. آنان به موقع تندد می‌روند. به موقع عقب‌نشینی می‌کنند، به موقع جامی زنند، به موقع کنک می‌خورند و به موقع به سفر می‌روند.

قیافه بعضی وزیران نشان می‌دهد که آماده کنار رفتن هستند. آنان بی‌موقع استعفا می‌دهند. بی‌موقع سفر می‌روند. بی‌موقع شجاع می‌شوند و...

سؤال: فکر می‌کنید مهم‌ترین تفاوت میان عبدالله نوری و مهاجرانی چیست؟

یک تفاوت

- گاهی وقت‌ها آدم حق دارد ولی بلد نیست از حق خودش دفاع کند.
- گاهی وقت‌ها آدم حق ندارد ولی بلد است چگونه از خودش دفاع کند.
- گاهی وقت‌ها آدم حق دارد و از حق خودش دفاع می‌کند.
- آدم‌هایی که بلدند دفاع کنند آدم‌هایی هستند که بیشتر می‌مانند.
بکی از تفاوت‌های مهاجرانی همین است.
- سؤال: یک تفاوت دیگر مهاجرانی را بگویید.

شانس آورده بودی

گفته بودند بره فورد غیزیکی نکنم!

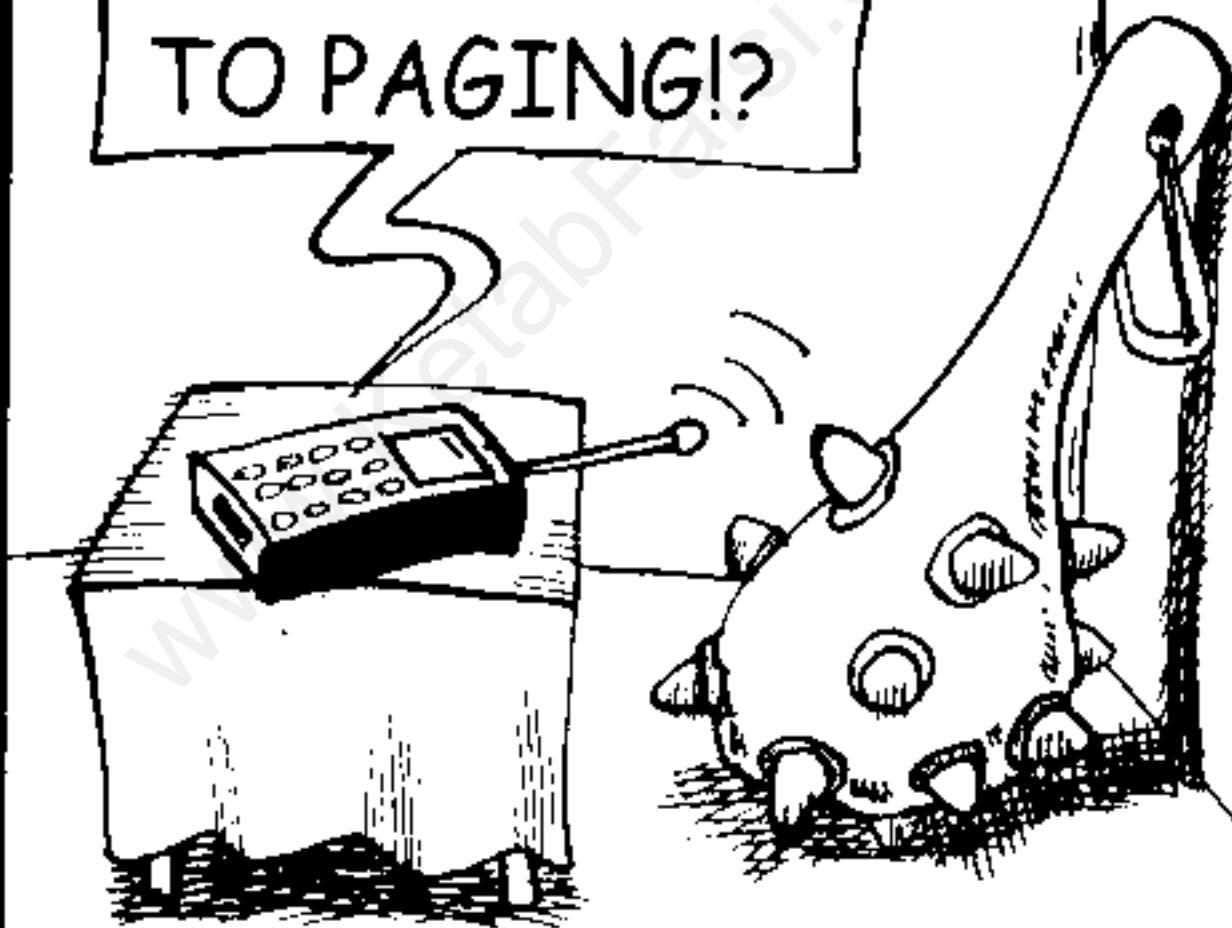
روزی که وزیر کتک خورد

یکی از خوبی‌های جامعه ما این است که همه با هم صمیمی هستیم. مثلًاً وزیر ما مردمی است و مردم ما دولتشی هستند و مخالفان دولت. عاشقانه دولت را دوست دارند. تا حدی می‌شود گفت که اوضاع شیر تو شیر است. گاهی وزیر طرفدار مخالفان دولت می‌شود و گاهی مخالفان دولت طرفدار وزیر می‌شوند. اینطور بود که وقتی وزیر ارشاد و عبدالله نوری برای شرکت در نماز جمعه رفته بود تعدادی از مخالفان آنان نصیمی گرفتند به آنان نشان بدیدند که چقدر دولت را دوست دارند اول احساساتی شدند. یواش یواش کنترل شان را از دست دادند و بعد وزیر را کتک زدند.

NO RESPONSE TO PAGING

همه چیز بستگی به این دارد که شما بخواهید چماقدار مورد نظر را پیدا کنید یا نه. مثلاً فرض کنید یک بمب در یک خیابان گذاشته و منفجر شود. فردا در همه جامی خوانیم که بمب‌گذار همراه با همکارانش و دوستانش و پدر و مادرش و نامزدش و بسرعمویش شناسایی و دستگیر شده و در عرض یک روز اعتراف کردند و همه چیز به نتیجه رسیده است. اما مثلاً دو نفر وزیر در وسط جمعیتی در حدود ۵۰ تا ۱۰۰ هزار و یا بیشتر توسط تعداد زیادی آدم کنک می‌خورند. اما هر چه می‌گردند معلوم نمی‌شود که عوامل ضرب و جرح چه کسانی بودند. در سال ۷۷ مهاجرانی و نوری بوسیله تعدادی ضارب کنک خوردن. مدنی طول کشید که ضاربان در دسترس قرار بگیرند و در تمام این مدت مردم می‌پرسیدند: چرا نمی‌شود آنان را پیدا کرد؟

پهلواندار مو، نظر، نظر، نیست!
NO RESPONSE
TO PAGING!?

این تنها اثر باقیمانده از هزاریه...
یکی یکی باید امتنانش کنید!

سیندرلا پس از دوم خرداد

پس از اینکه مهاجرانی و عبدالله نوری در دانشگاه تهران کنک خوردند مسئولان امر در صدد جستجوی ضاربان آنها برآمدند. اما درینگ از یک نشانه و حتی یک لنگه کفش، فرض کنید لنگه کفشه از یکی از آنان هم جا مانده بود. چطور می‌شد به بهانه ازدواج با کسی، او را به دام انداخت. حالا فرض کنید سیندرلای قصه والتدیسنی در آن شب کذایی لنگه کفش خودش را جا نگذاشته بود. احتمالاً از روش‌های زیر برای یافتن او استفاده می‌شد:

- ۱ - ابتدا یک کمیته تحقیق تشکیل می‌شد.
- ۲ - کمیته تحقیق کلیه حاضران در صحنه را بازجویی می‌کرد.
- ۳ - براساس نشانه‌های به دست آمده، یک عنصر نفوذی به خانه سیندرلا نفوذ می‌کرد.
- ۴ - مادر سیندرلا دستگیر شده و پسر حاکم مجبور می‌شد با او ازدواج کند.
- ۵ - سیندرلا سال‌ها به عنوان دختر خوانده حاکم همراه با گرسیلا و آناستازیا زندگی خوشی را می‌گذراندند.

کمیته تحقیق ضاربان

در یکی از کشورهای جهان رسم این بود که اگر کسی خلافی می‌کرد و قرار بود، دستگیر شود مثل آب خوردن دستگیر می‌شد. در همان کشور اگر کسی خلافی می‌کرد و قرار نبود دستگیر بشود، آسمان هم به زمین می‌آمد دستگیر نمی‌شد.

در همان کشوری که گفته شد اگر کسی فکر می‌کرد که قرار است یک کارهایی بکند فردا همه او را با اسم و رسم می‌شناختند و پدرش را در می‌آوردند. اما اگر کسی هزار کار انجام می‌داد ولی قرار نبود اسم و رسمش شناخته شود، هیچکس او را نمی‌شناخت.

اینطور بود که مدت‌ها طول کشید تا ضاربان مهاجرانی و عبدالله نوری که روز روشن دو وزیر را میان هزاران نفر آدم کنکرده بودند، شناخته شوند.

بله، کمیته تحقیق موضوع مهمی است.

خبار بارجعني!

یک داستان یونانی

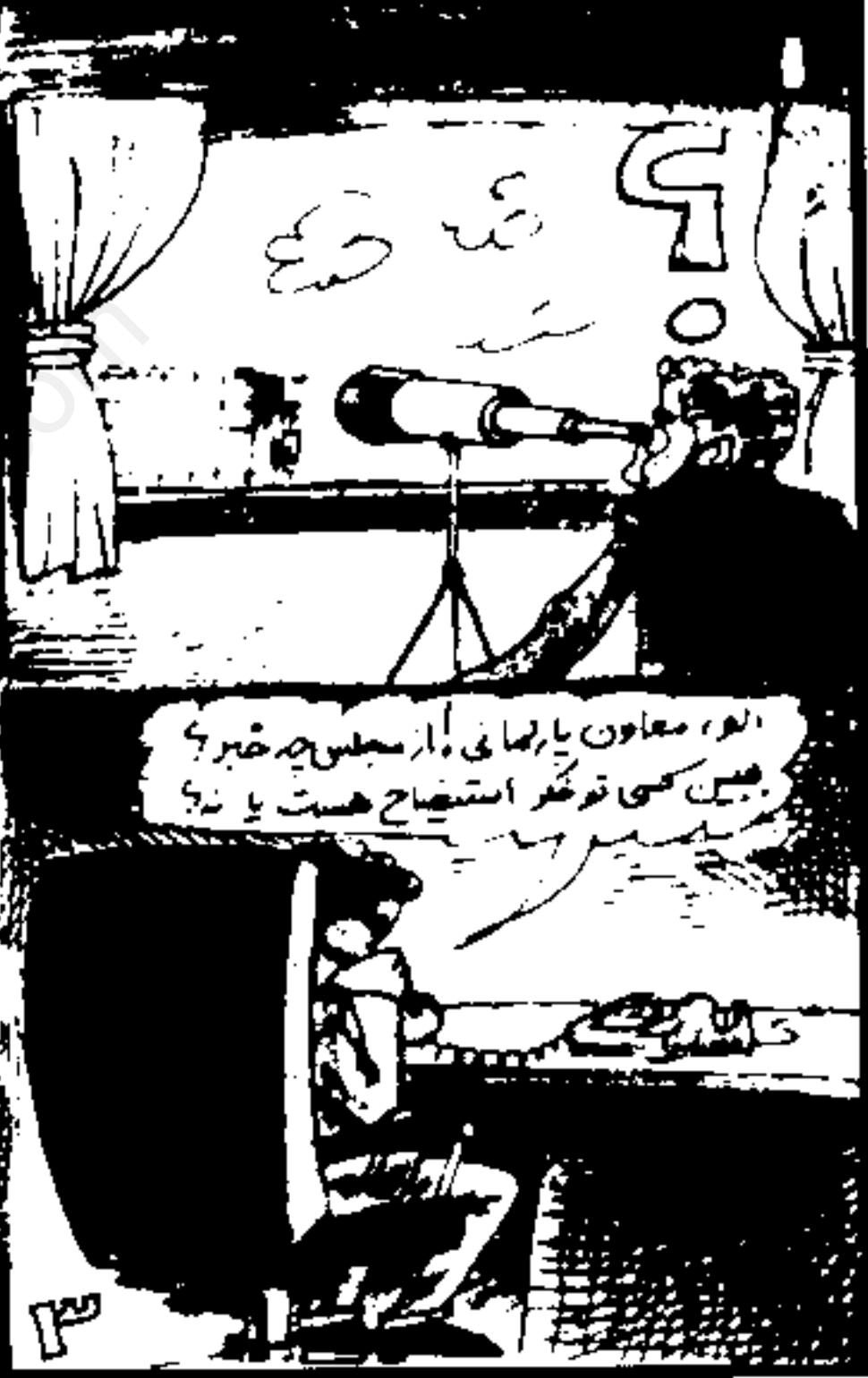
دی شیخ با جراغ همی گشت گرد شهر
کز دیو و دد ملولم و انسانم آرزوست

تفسیر: ظاهراً در یونان باستان ارسسطو یا افلاطون یا سقراط یا یکی دیگر از فیلسوفان توسط خشونت طلبان کتک خورده بودند. در همین حال آقای دیوجانوس که مسئولیت کمیته تحقیق را بر عهده گرفته بود تصمیم گرفت ضاربان را پیدا کند. او هم چون تصمیم گرفته بود با استفاده از جراغ ضاربان را پیدا کند فقط شب‌ها که استفاده از جراغ مفید بود این کار را می‌کرد و به همین دلیل سیصد سال طول کشید تا ضاربان پیدا شوند.

سؤال: پس چرا شاعر گفته «کز دیو و دد ملولم و انسانم آرزوست»؟

جواب: برای اینکه دیوجانوس فکر می‌کرد باید از روش‌های اخلاقی برای پیدا کردن ضاربان استفاده کند. اما ضاربان می‌گفتند: اگر قرار بود ما حرف تو را قبول کنیم و خیلی آدم‌های بالاخلاقی بودیم که اصلاً افلاطون یا ارسسطو یا سقراط یا یکی دیگر از فیلسوفان را کتک نمی‌زدیم.

[بعدها از همین چراغ در یک برنامه تلویزیونی در سال ۷۷ استفاده شد.]

استیضاح

- در یک نظام قانونی اتفاقاتی مثل استیضاح، برکناری، قتل، کتک زدن و کتک خوردن، زندان رفتن و زندان نرفتن یک حادثه است.
- در یک نظام پر از تضاد حوادث جزو زندگی است و آرامش یک استثناء است.
فکر می کنید اگر وزیری چهار سال دایماً به فکر این باشد که ممکن است استیضاح بشود چه خواهد کرد:
 - ۱ - کاری می کند که استیضاح نشود.
 - ۲ - کار نمی کند و استعفا می دهد.
 - ۳ - کار می کند و استعفا نمی دهد و سعی می کند هرجه سریع تر استیضاح شود.
 - ۴ - پس از اولین استیضاح خودش را برای استیضاح بعد آماده می کند.

ترتیب تصاویر

گاهی اوقات اتفاقات به صورت غیرمنطقی می‌افتد. اول وزیر محترم با موضوعی مخالفت می‌کند. بعدها با آن موضوع درگیر می‌شود. کمی بعد از آن دفاع می‌کند. چند ماه بعد اعلام می‌کند موضوعی که چند ماه قبل غیرقانونی شمرده شده قانونی بوده و یک سال بعد کاری را که بک سال قبل مورد انتقاد قرار داده مورد حمایت قرار می‌دهد.

اساساً سیاست موضوعی است نامرتب.
بله، تصاویر را مرتب کنید.

ترتیب این تصویر
بهم خوده است.
آنرا مرتب کنید!

ریز می بینم!

بعضی وقتها یک موضوع اینقدر بزرگ است که آدم آنرا نمی بیند؛ مثل آلودگی هوا که برای ما طبیعی شده و فشار هوا که آنرا احساس نمی کنیم و لباسی که برای ما تنگ شده و کلاهی که مدت‌هاست به سرمان رفته است و ... مهاجرانی هم مثل خودمان گاهی وقتها چیزهای بزرگی را نمی دید.